

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Σιλουανού τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ
καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἰ.).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Η'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Ἦχος Γα ϕ

Κ^{Γα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Νη}
^{Πα} ει σα κου ου σο ο ο ο ον μου ου ^{Νη} ει σα κου σο ^{Γα}
^{Νη}
 ον μου Κυ ρι ε ε ^{Νη} Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει
^Ϟ
 σα κου σο ο ο ον μου ου ^Ϟ προ ο σχες τη φω νη η
^Μ
 η η της δε η σε ω ω ως μου ^{Νη} εν τω κε κρα γε
^{Γα}
 ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε ^{Νη}

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Νη}
 η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο ^Μ
^{Νη} ον σου ^{Νη} ε παρσι των χει ει ρω ω ων μου ου ^{Πα} θυ σι ι
^{Νη}
 α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι
^{Νη}
 ε ^{Νη}

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου. ^{Νη} ^Ϟ

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^Ϟ
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Νη}
^{Νη}
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου
Φυλαξόν με ἀποπαγγιιδος ης συ
νεστησαν το ομοι και αποσκαν δαλων των ερ
γαζομενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρ
τωλοι καταμονας ειμιεγω εως αν πα
ρεελθω

Φωνη η μου προς Κυριον εκκραξα φω
νη μου προς Κυριον εδεηθη

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεη
σι ιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγε
λω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ
εγνωστας τριβους μου

Ενοδωταυτη η επορευοομην εκρυ
ψαν παγγιδαμοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^{Γ 22}

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^{Δ 22} και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ην μου ^{Γ 22}

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^{Γ 22}

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει

^Μ νω θην σφο ο δρα ^{Γ 22}

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Π 9}

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{Γ 22}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη} του ε ξο μο ^{Δ 22}

^Μ λο γη σα σθε τω ο νο μα τι ι σου ^{Γ 22}

Δ^{Γα} ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^{Δ 22} ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

^Μ τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος ^{Γ 22} με τα των α σω ^{Νη}

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω τηρ η
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εως ου αντα πο δω ως

μοι

Σ ταυ ρον υ πε μει νας σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^{Νη}
^Δ ^{δλ} εις την φω νη ην

^Μ
της δε η σε ω ως μου ^Γ
²²

Κ ^{Νη}
αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων ^Δ ^{δλ} αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε ^{Γα} ^{Νη}

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι ^Μ ^Γ ^{Νη} ²² σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ πτω ^{Πα} ^{Νη} ^Π ⁹ εις την ε γερ σιν σου

καυ χω ω μαι ^Μ ^Γ ^{Νη} ^{Πα} ^Π ⁹ ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου ^Π ⁹

παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο ^{Νη} ^{Γα}

ξα σοι ^Γ
²²

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δ ^{δλ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν ^{Γα} ^Γ ²²

Δ ^{Νη}
α βι τι κην προφη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ ^{Γα}

ε κα λυ ψεν ^{Νη} ^Γ ²² αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

γι ι ω ^Μ ^Γ ^{Νη} ²² προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον

υ υ στερον δε δι η μας σε σαρκω με ε νον και νε

κρω θεν τα ως ανθρωπον και α να σταντα κατ ε ξου

σι ανωσ φι λα ανθρωπον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἡλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου

λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε

ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων

και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α

να στα σεισου μο νε φι λα ανθρωω πε

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ε ν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε

και α νε στης τρι η με ρος ως δυ να τος εν ι σχυ

υ ι συν α να στη σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του

Καὶ τῶν Ἁγίων Στιχηρὰ προσόμοια γ΄.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἄστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.**

ᾠχος ς΄ Γα φ

ω ω ωων α α μην

Mη τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν

Θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πααρ θε ε ε

νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν

και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ωωσσα

ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

γνη η α κα τα ληπτο ος ε ε ε στιν ο τρο ποσ

τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται

Θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα

α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα

του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο

με θα σκ εκ τε ε νω ως προ σβε ευ ε ε ε ε ε

του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω

ω ω

Ἔτερον.

Ἦχος α̣νω̣ Ζω̣ Σ̣

Δ^{Ζω} ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω και Α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ν αι αι ω ω νω νω α α α μην

Μ^{Δι} η τηρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης ^{Πα} υ περ φυ υ υ

υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α

αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη

ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο

ος ε ε ε στιν ο τρο ο ποσ τη η ης κυ υ

η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 Πα Ζω

α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α
 Πα Ζω

του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες δε
 Ζω

ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως προ σβε ευ ε ε

του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

ω ω ν

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϵ

ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η η ν

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν θ ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπειαν ενεδυυσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυριος εβασιιλευσεν ευπρεπειαν ενεδυυσατο οο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

A ^{Γα} ^{Νη} ^Μ ^ϕ ^Γ ^Ζ
νεστησεκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
^{Νη} ^{Γα}
και συ νη γειρας τους ανθρωπουςσυντησαρ κι σου Κυ ρι
^Γ ^Ζ
ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐnedύσατο,

ἐnedύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη} ^{Γα} ^Γ ^Ζ
^Δ ^Ζ και πε ρι ε ζω σα το

T ^{Γα} ^{Νη} ^ϕ ^Γ ^Ζ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
^{Γα} ^{Νη} ^Γ ^Ζ
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ

ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε ^Π9 δι α της αυ του
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
με νος και το με γα ε ε λε ε ος ^Γ22

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{Νη}
^Δ22 η τις ου ου

σα λευ θη σε ται ^Γ22
Υ ^Γ22 πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον
ε σκυ λευ σας ^{Νη} και τρι η μερος α να στας η μας συ να
νε στη σας ^Π9 δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον
ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε ^Γ22

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^Δ22
^Δ22 εις μα κρο τη τα

η με ρων ^Γ22
Φ ^Γ22 ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με
νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ
να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα
δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^Γ22

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ἦχος ρα Γα φ

Δ^{Νη} ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι
ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ^{Γα} αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
ω ω ω των α α μην

Υ^{Πα} πο τη ην σην Δε σποι να σκε ε ε πην παν
τες οι οι οι οι γη γε ε ε νει εις προ σπε φευ γο ο

ο ο τε ες βο ω μεν σοι οι Θε ο το κε η ε ελ
πισ η η μω ων ρυ υ υ σαι η η η μας εξ α α

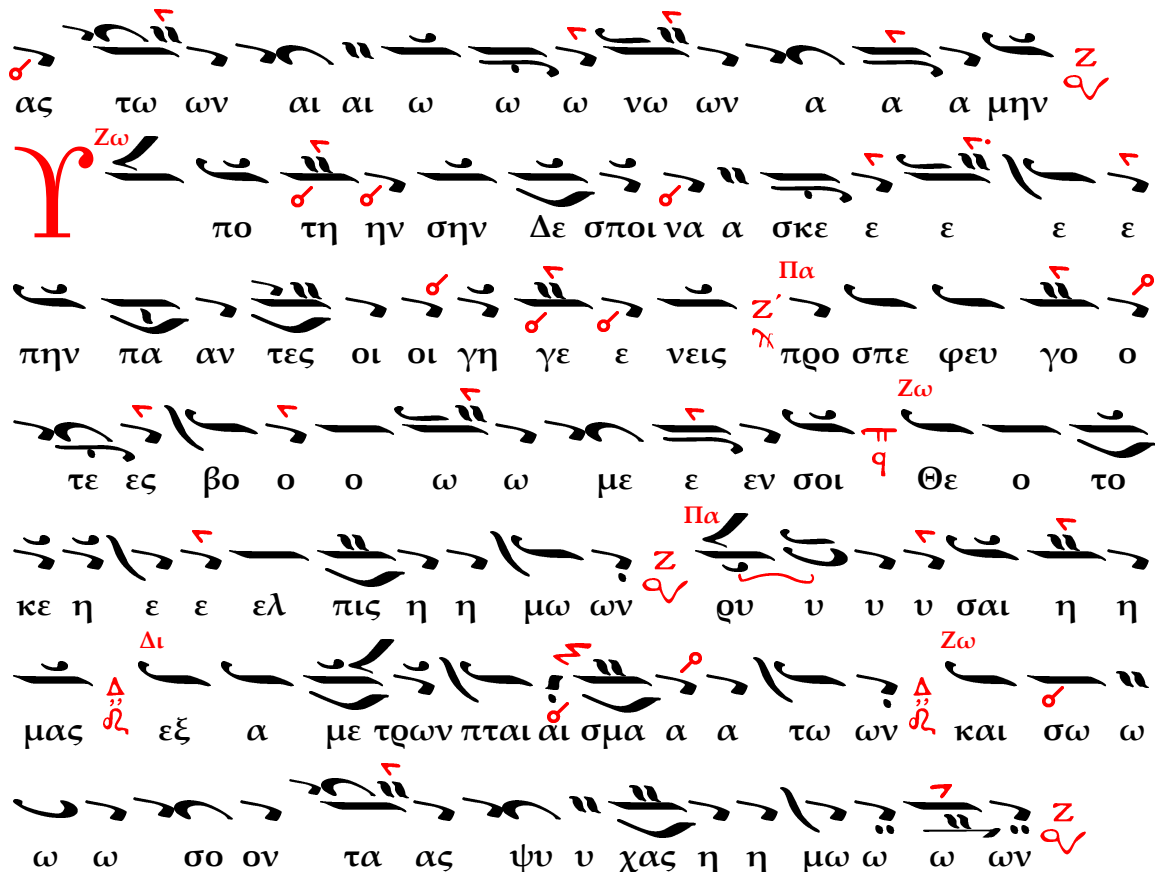
με ε ε τρω ων πται σμα α α των και σω σων τας ψυ
χα α α α ας η η μω ω ω ν

Ἔτερον.

Ἦχος ρα Ζω ξ

Δ^{Ζω} ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω ω και Α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω^{Γα} ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ^{Γα} εκ λακ
^{Νη} κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε ^{Πα} συ γαρ τους υ
πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την
σω τη ρι ι αν ^Μ η προ το κου παρ θε νος και εν
τω κω Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο
ος ^{Γα}

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν

ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου
(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *